

Οσ Δεκεμβρίου

† Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς
Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ († 330).

Ὕψηλος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ως ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ως ἄνω)

Ὕχος Ἀ Δι

Ἀ ^M Κα νο να πιστεως και ει κο να πραο
 τη τος εγ κρα τει ας Δι δασκαλον α νε
 δει ξε σε τη ποι μνη σου ^A η των πραγ μα
 των α λη θει α ⁶ δι α του το εκ τη σω
 τη τα πει νωσει τα υ ψη λα ^A τη πτω χει
 α τα πλου σι α ⁶ Πα τερ I ε ραρ χα Nι κο
 λα ε ^A πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^A σω
 θη ναι τας ψυ χας η μωων ⁶
 Λο ξα Πα τρι και γι ω και A γι
 ων Πνευ μα τι (Τὸ ὁς ἄνω)
 Α

χ Και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

χ **B** **Δ** Το απ αι ω νος α ποκρυφον και Αγ γε λοις α γνωστον μυ στη ρι ον **6** δι α σου Θε

ο το κετοις ε πι γης πε φα νε ρωται **6** Θε **Δ** ος εν α συγ χυ τω ε νωσει σαρ κου με νος

και Σταυρον ε κουσι ως υ περ η μων κα τα

χ **δε** **ξα** με νος **6** δι ου α να στη σας τον πρω

το **ο** **πλαστον** **Δ** **ε** σωσεν εκ **θα** να του τας

ψυχας **η** **μω** **χ** **ω** **ων**

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

Ὕχος α'.

Τὸν τάφον Σωτῆρ.

Ἄστράπτεις ἐν τῇ γῇ, τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι,
Νικόλαε σοφέ, καὶ κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς
δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ ἐν γῇ σε δοξάσαντος·
ὅν ἵκέτευε, πάσης ἀνάγκης δύσθηναι, τοὺς τὴν
μνήμην σου, πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντας,
Πατέρων ἔκλογιον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον, ὅμοιον.**

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον,
ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθη, δεινῆς
ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ
γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ
βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις
τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν.

Ὕχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν πιστῶν προΐστασαι, σκέπων φρουρῶν
τούτους μάκαρ, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως,
ἀπολυτρούμενος σαφῶς, Ἱεραρχῶν ὥραιότατον,
κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε Ὁσιε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδῃς, ἡ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Προστάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἰρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παροησίᾳ, καὶ κανὼν ἀνεδείχθης, πᾶσιν ὁρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις, διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἵκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ γίῳ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε, λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου.

Εἶτα, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου.

Ὕχος ἡ τος ἔχ

^B
ἔχ
λα

Ἐκ νε ο τη το ο οος μου πο ο ολ

λα α απο λε ε μει με ε πα α α θη

η ⁶
λα αλλ α αυ τος α αν τι ι λα α α βου ου

ου και σω ω ω σον Σω ω τη η ηρ μου

(Δις)

ου

⁶
λα

^B
οι
μι

σου ουν τες Σι ω ωων αι αι σχυ

υν θη η η τε ε ε ε ε α πο ο του

κυ υ ρι ι ι ου ου ⁶
ως χο ο

ο ο ο ορ το ο ο ο ος γαρ ^π
πυ υ ρι ι

ε ε σε ε ε σθε ε ε ε ε α

πε̄ ζη̄ ραμ με̄ ε ε νοι οι

6 λ

λο̄ ζᾱ Πατρι καῑ Υι ω ω καῑ αι A

6 λ

γι υ ω Πνε ευ μα α τι ι

λ γι ω Πνευ μα τι ι πα α α σα

ψυ υ χη ζω ω ου ου ου ται αι λ και

κα α θα αρ σει υ ψου ου ου ται αι λα α αμ

πρυ υ νε ε ε ται λ τη η τριι α δι

κη η Mo o να α α δι ι ι ι ι ι ε ε

ρο κρυ υ φι ι ι ωως

6 λ

και νυ υν και α α ει και εις του ου ους

αι αι ω ω ω νας λ των αι ω ω νων α α μη

ἢ
ην

6
λ

6
λ γι ω Πνευμά α τι ι α να α βλύ⁶
υ υζει τα α τη η ης χα α α α ρι το
ος ρει ει ει θρα α αρ δε ε ε ε
ε ευ ο ο ο ο ον τα α πα α πα α
σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ιν προς ζω
ω ω ο γο ο νι ι ι α αν
Προκείμενον. Ἡχος δ'. 6
λ Τι ι μι ος ε ναν τι
ι ον Κυ ρι ου Δλ ο θα να τος του Ο σι ου
αυτου ου 6 (Δις)
αυτου ου 6 λ

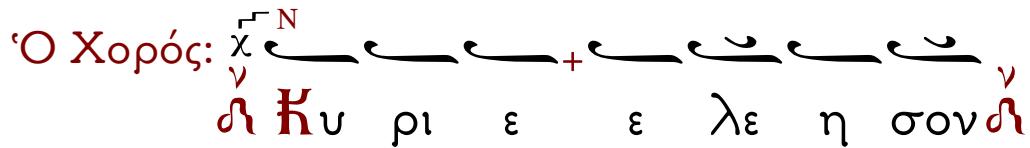
Στίχ. Τι ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περί⁶
πάντων ὃν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Τὸ τρίτον.

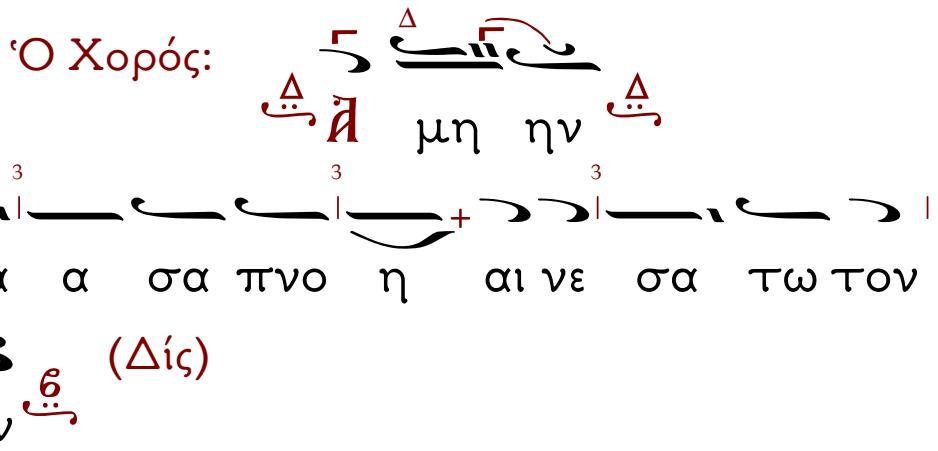
ḥ
 6
 λ Τι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι
 ḥ
 6
 λ ου z' ὁ β' χορός: z'
 λ ο θα ανατος του Ο
 σι ι ου αυ του ου ου ου ου λου ου ου
 6
 λ

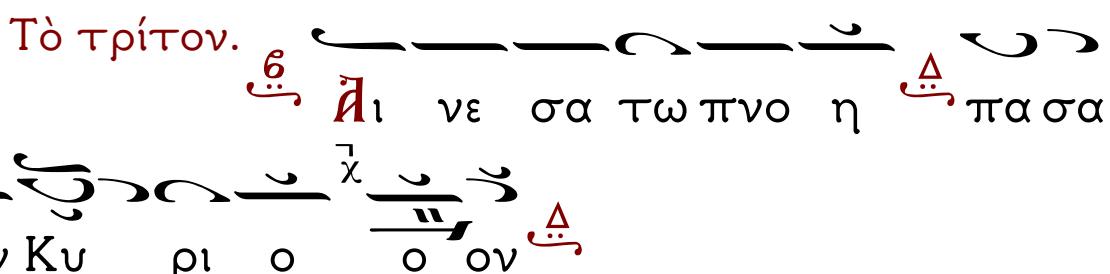
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

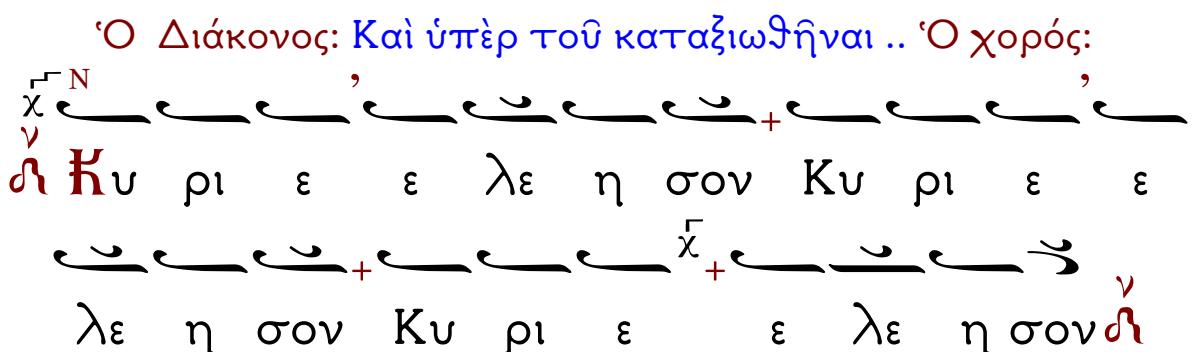
‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Χορός:
Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

‘Ο Ιερεὺς: “Οτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...”

‘Ο Χορός:
Δ Η μη ην Δ
Δ Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον
3 | Δις (Δις)
Κυ ρι ον Δ

Τὸ τρίτον.
Δ Η νε σα τω πνο η Δ πα σα
τον Κυ ρι ο ο ον Δ

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

‘Ο Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου

Εύαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός: γ κ ν τ κ ν γ
δ Και τωπνευματισου δ

‘Ο Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός: γ κ κ κ κ κ κ κ
δ Δο ζα σοι Κυ ρι ε δο ζα σοι δ

‘Ο Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Ν’ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Сοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆσε ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Χκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Χπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ὀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἀγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Χπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Μετὰ τὸν Ν' Ψαλμὸν.

Ὕψησος Δι

Δοξα πατρὶ καὶ γῇ ω καὶ Α
Δοξα πατρὶ καὶ γῇ ω καὶ Α

γῃ ω πνευμα τι ζ'

Ταις του ερα αρχου πρεσβειαις
Ταις του ερα αρχου πρεσβειαις

ε λε η μον ε ζα λει ψον τα πλη θη ν'
των ε μω ω ων εγκλη ματων
των ε μω ω ων εγκλη ματων

Καινυν και α ει και εις τους αι ω νας
Καινυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην ζ'
τωναι ω νων α μην ζ'

Ταις της Θε ο το ο κου πρεσβειαις
Ταις της Θε ο το ο κου πρεσβειαις

ε λε η μον ε ζα λει ψον τα πλη θη ν'
των ε μω ω ων εγκλη μαατων
των ε μω ω ων εγκλη μαατων

Εἶτα τὸ, ἰδιόμελον. Ὡχος πλ. β'.

Ὕχος π. Πα π
 λε η σον με ο Θε ος
 κα τα το με γα ε λε ος σου και κα
 τα το πλη θιος των οι κτιρ μων σου ε ζα
 λειψον το α νο ο μη μαα α α μου π
 π π
 δου λε α γα θε και πι στε ευ ερ
 γα τα του αμ πε λω ω ω νος Χρι ιστου π
 συ και το βα ρος της η με ρας ε βα στα α ρ
 σας σ συ και το δο θεν σοι τα λαν τον ε πη
 ηυ ζη η η σας και τοις με τα σε ελ
 θιουσιν ου ου ουκ ε φθι ο νη η η σας π

δι ο πυ λη σοι ου ρα νο ον η νε ε ε ε
 ω ω ωκται ει σελθε εις την χα ραν του
 Κυ ρι ου ου σου και πρεσβε ευ ε υ περ η
 η μων α γι ε ε Νι κο λα ε ε ε ε ε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

χ̄ Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Δ
 ε λε η σον Δ
 (Δις)

β̄ Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Δ
 ε ε λε η σον Δ
 β̄ Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον Δ
 ε ε λε η σον Δ
 σο ο ον β̄

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ωρὴ α'. Ἡχος α.' Ο Ειρμὸς.

Ωρὴν ἐπινίκιον.

Ἡχος Πα

^Π
π
q

χ δη ην ε πι νι κι ον α σω μεν

πα αν τες Δ Θε ω ω τω ποι η σαν τι θαυ μα

στα α τε ρα τα π βρα χι ι ο νι υ ψη λω

και σω σαν τι τον Ισ ρα ηλ Δ ο τι δε δο ο

ξα ασται π Δις

^Π
π
q Y περ α γι α Θε ο το κε σωσονη μας π

^Π
π
q Co φι ι ας την α βυσσονη τε το κυι υι

α Δ στα γο ο νασο φι ας μοι πη γη η χαρι +

το βρυτε π σε μνη κα τα πεμψον π υ μνο

λο γη σαι Δτων χα βι των σου το πε ε λα α
γος π

π **Y** περ α γι α Θε ο το κε σωσονη μας
π **Y** μνωω σε Πα νυ μνη τε ην α νυ μνου

ουσιν **Δ** Αγ γε ελωνταταγματα ως Θε ον
κυη σασαν **π****ρ** τον υ πε ρυ μνη τον **π****ρ** ον πα
σα κτισιςα νυ μνει**Δ** ο τιδε δο ο ξα ασται **π****ρ**

Κανὼν τοῦ Ἅγιου.
 Ὁμή α'. Ἡχος β'.
 Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Сτεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε
 Νικόλαε, παρεστηκώς σὺν Ἀγγέλων
 στρατεύμασι, φωτισμὸν μοι δώρησαι,
 καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν,
 ὅπως εὐφημήσω χαίρων σου, παμμάκαρ τὴν
 Πανήγυριν. Δις

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο δοξάζων πάντας τοὺς αὐτόν, Κύριος
 δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον
 δέδωκε, πειρασμῶν δυόμενον, τοὺς
 προστρέχοντας τῇ σῇ σκέπῃ Νικόλαε, καὶ
 προσκαλουμένους πίστει σε, καὶ πόθῳ
 παναοίδιμε.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ισωθῆναι πόθον μοι ἐνθείς, ὅφις ὁ
 παμπόνηρος, τῷ Πλαστουργῷ, ὡς αἰχμάλωτον
 ἥρπασε· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ἀνακένλημαι,
 θεωθεὶς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ
 θεώσαντα γεγέννηκας.

Ἐπερος Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου.

Ωδὴ α'.

Χριστός γεννᾶται.

Ὕψησε Λα

π̄ Ἄ γι ε του Θε ου ου πρε σβευ ε υ

περη μων Δ

Ἄ Ἄ πορωγλωττη καιχει λεσιν π̄ εγ κω μι

ον βρα χυ και πα ρα κλη σιν προ σα α ξαι τη

ση Νι κο λα ε π̄ η κω θε ο μι μη τω υ πε

ρο χη η η αλλως πλου το δο ο της Δ τον Σω

τη ρα και Θε ον ι λεων δι ιδου ου μοι π̄

π̄ Ἄ γι ε του Θε ου ου πρε σβευ ε υ

περη μων Δ

Δλ̄Βρο τος υ παρ χων ου ρα νι ος + ι σαγ γε

λος εν γη πε φα νε ρω σαι **π** χη ρω ων αν τι λη

πτωρ με γι στος **Δ** και κα τα πο νου με νων εκ

δι κη τη η ης παν των θλι βο με ε νων **Δ** εν

κιν δυ νοις βο η θος Πα τερ Νι κο ο λα α ε **π**

π **Δ**ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι **Δ**

ΔΤρι α δα σε βω την α κτιστον **π** Πα τε ρα

και γι ον συν τω Πνευ μα τι **π** ου σι ι αν α

πλην Θε ο τη τα **Δ** φυ σιν μη τε μνο με νην ου

σι ω δω ω ως τρεις τας υ πο στα α σεις **Δ** δι

αι ρων προσωπικως και καθι πο οσταα σιν ^π_q

^π_q Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^Δ_δ

^Δ_δ Η σπο ρως Λο γον συ νει λη φας ^π_q τον ε να

της Τρι α δος Πα να χραν τε και του ου τον σαρ

κι γε γεν νη κας ^π_q μει να σα με τα το κον ω σπερ

το πρι ι ιν του τον ως Γι ο ον σου ^Δ_δ και Θε

ον υ περημωνα ει ι κε ε τε ευ ε ^π_q

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἱρμὸς.

Ὕχος ἡ πα

^Μ ^Π

^π **τε** ρε ω θη τωη καρ δι αμου ^π **εις** το

θε λη μα σου Χρι στε ε ο Θε ος ^π ο εφ

υ δα των ου ρα νω ων στε ρε ω σας τον

δευ τε ρον ^π και δρα σας εν τοις υ δα σι ^Δ την

γην Παν το δυ υ να α με ^π (Δίς)

^Π

^π **Υ** περ α γι α Θε ο το κε σωσονη μας ^π

^Μ ^Π

^π **Ο** ου ρα νος ο κα θα ρω τα τος ^π το του

βα σι λε ως α να κτορον ^π ο χα ρι το

πνους α λη θω ως και ευ ω δης Πα ρα δει

σος ^π η ελ πις Χρι στι α νων ^Δ η Θε ο

το κος υ μνει εισθωω μοι **π**
π **Y** περ α γι α Θε ο το κε σωσονη μας **π**
π **λ** ο γω τον λο ο γον α πε κυ η σας
Δ τοντω λο γω πασαν προς υ παρξιν **π** πα ρα
 γα γονταλο γι κην φυ σιν α μακαι α λο
 γον **π** α λο γι i ας εκ λυ τρου με νον **Δ**
 βροτους Παντευλο ο γηη τε **π**

Κανὼν τοῦ Ἅγιου.
 Ὁδὴ γ'. Ἡχος β'.
 Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότου γνήσιος, σὺ μαθητὴς γενόμενος, διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ. **Δίς**

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ως ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις Πολυέλεε.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία Χριστὸν ἡ τέξασα, ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἐπερος τοῦ Ἅγιου.

Ωδὴ γ', ἥχος α'.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἐπερος τοῦ Ἅγιου
Ωδὴ γι ε του Θε ου ου πρε σβευ ε υ
περη μων Δῆλτον εν καρ δι α π ι κε κτη με νος θε
ο φρον πολ λων α ρε των π ι εγ γε γραμ με νην
α θα να τω και α χραν τω δα κτυ λω π ι χρι
στου ου του Θε ου Νι κο λα ε υ περ κη ρι
ον και με λι γλυ κυ στα ζεις εν τοις λο π ι γοι οις
σου π

Ἐπερος τοῦ Ἅγιου
Ωδὴ γι ε του Θε ου ου πρε σβευ ε υ

περη μων ^Δ**Δ**

^Δ**Δ** δει ζεν η χαρις ^π**q** ε πι σε παρα

δο ζως τα θαυ μα τα ^π**q** η φαι δρα γαρ σου πο

λι τει α ω Νι κο λα ε οντως ^π**q** χρυσου παν

το ος τη λαυ γε στερον ^Δ**Δ** υ πε ραστρα πτει

και λαμ πει ψ χαις αι γλη θει ου Πνε ευ μα α τος ^π**q**

^π**q** Λοζα Πα τρικαι γι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ**Δ**

^Δ**Δ** I λε ως γε νου μοι ^π**q** Πα να γι α Τρι

ας ο Θε ος η μων ^π**q** τω εν α με τροις πλημ

με λει αις ρυ πω θεν τι τω βι ω ^π**q** Πα τη ηρ

ο Γι ος και Πνε ευ μα το ζων δι α τη ρου σα
με παν το θεν και α ει **Δ** ατρω τον εκ θλι 1
ψε ε ως **π**

π **κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην **Δ**

Δ **Ν**ε μοις Θε ο το κε **π** σω τη ρι ας ελ
πι δα τοις δου λοις σου **π** και εν α ναγ καις και
κιν δυ νοις τα χυ δρο μοις πρε σβει αις **π** φρου ρει
ειν βο η θειν πα ρα στη θι συ γαρ το κλε ος η
μων των πι στων πε λεις θε ο νυ υμ φε ευ τε
ε ε ε

π

Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ^ν.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἰαμάτων ὑπερχειλῆ, καὶ πηγήν σε
θαυμάτων ἀνελλιπῆ, ἔδειξε Νικόλαε, τοῦ ἐλέους
ἡ ἄβυσσος· οἵ γὰρ βαρείαις νόσοις, πικρῶς
πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεινῶς
ἔταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας, ἀκεσώδυνον ὅντως,
εύρισκουσι φάρμακον, τὴν θερμήν σου
ἀντίληψιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί,
συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ
ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν
ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἀπαντα, τὸν
τροφοδότην πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως·
ὅθεν δυσωπῶ σε παναγία Παρθένε, ρύσθηναι
πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ
προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε
Ἄγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ
γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Κοντάκιον. Ὡραῖος γ'.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἀγιε, Ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὁσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

·Ο Οἶκος.

Ἄνυμνήσωμεν νῦν τὸν Ἱεράρχην ἄσμασι, τὸν ἐν Μύροις λαοὶ ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν· ἴδοὺ γὰρ ὥφθη ὅλος καθάρσιος, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἀμωμον, τὴν εἰλικρινῆ καὶ Θεῷ εὔπρόσδεκτον, ὡς Ἱερεὺς κεκαθαριμένος τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκὶ· ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς, τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ σέ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

‘Ο Νικόλαος, πρέσβυτος ὃν ἐν γῇ μέγας,

Καὶ γῆς ἀποστὰς εἰς τὸ πρεσβεύειν ζέει.

Ἐκτη Νικόλεω γε φάνη βιότοιο τελευτή.

Μνήμη τοῦ Ἅγίου Νεομάρτυρος Νικολάου τοῦ Καραμάνου τοῦ ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ 1657 ἔτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Ἵχος Λα

Ωδὴ α'. πρὶς τοι γένηται δόξα σατε
Χριστοῖς εἰς οὐρανῷ απάντη σατε πρὶς
Χριστοῖς εἰς πίγης υψώθη τε δὲ ασα
τε τωκυρὶω πασα σα η γη η ηη
καὶ εν ευφρόσυνη ανυμνη σατε
λαοὶ οτι δε εδόοξα ασται πρὶς
Ωδὴ γ'. πρωπροτῶν αἰωνῶν εκ Πατρος
γεννηθεντιαρρε ευστως γιω ω πρὶς καὶ επε
σχατῶν εκ Παρθενουδσαρκωθεντι ασπο
ρως πρὶς Χριστῶν τωθε βοη σωμεν πρὶς ο

ο α' χορός Δ
α νυ ψωσας το κε ρας η μων Δ A

γι ος ει Κυ υ ρι ι ε π
Ωδή δ'. π Ραβδος εκ της ρι ζης I εσ σαι Δικαιαν

θος εξ αυ της Χριστε π εκ της Παρ θε νου α

νε βλαστη σας π εξ ο ορους ο αι νε τος

κατασκι ι ου δα σε ος π ηλ θεσαρκωθεις εξ

α πει ραν δρου π ο α α υλος και Θε ος

Δ δο ξατη δυ να μει σουου Κυ υ ρι ι ε π
Ωδή ε'. π Θε ο ος ω ω ων ει ρη η η η

νης π Πατηρ οι κτιρμων ο της με γαλης βου

λη ης σου τον Αγ γελον π ει ρη νην παρε ε

χο με νον α πε ε στει λας η μιν ^π_q ο
 θεν θε ο γνω σι ας ^Δπρος φως ο δη γη θεν τες
^π_q εκ νυκτος ορθρι ζον τες ^Δδο ξο λο γου
 μενσε φι λα ανθρω ω πε ^π_q
 Ωδή στ'. ^π_q Κπλαγχνων Ι ω ναν ^π_q εμβρυον α πη
 με σεν ^π_q ε να λι ος θηρ ^Δοι οι ον ε
 δε ξα το ^π_qτη Παρ θε νω δε ^π_q ε νοι κη σας
 ο Λο γος και σα αρ κα λα βων ^π_q δι ε λη λυ
 θε ⁺ φυ λα ξας α δι α φθο ρον ^π_q
 η ης γαρ ουχ υ πε στηρευ σε ως ^π_q την
 τε κουσαν κα τε σχεν α πη η μααν τον ^π_q

Ωδὴ ζ'. π οἱ Παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες

δυ υσ σε βους προ σταγ μα τος κα τα φρο νη

σαν τες πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο

η θησαν διαλλ εν με σω της φλο γος ε

στω τες ε ψαλλον π ο των Πα τε ε ρων Θε

ος ευ λο γη το ο ος ει

Ωδὴ η'. π ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυνουμεν τον Κυ ρι ον

Δ θαυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο

λος π ε ζει κο νι σε κα μι νος τυ πον

ου γαρ ους ε δε ζα το φλε γει νε ους ως

ου δε πυρτης Θε ο τη τος ^π_ΔΠαρ θενου ην
 υ πε ε δυ νη δυν ^π_q δι ο ο α νυ μνουν
 τες α να μελ ψωμεν ^Δ_Δευ λο γει τω η κτι
 σις πα α σα τον Κυ ρι ον ^π_qκαι υ πε ρυ
 ψου ου τω εις παν τας ^π_Δτους αι ω ω
 ω να α α ^χ_γ ^π_q α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Τιμωτέρα πρώτου ἕχου.

Ἅχος Λ Πα^ρ

Σπίχος α'. χ^M Π

π^q Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

κυ υ ρι ον π^q και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου Δ^M ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι

μου Δ^Δ

Δ^Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ραν Δ^Δ α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φειμ Δ^Δ την α δι α φθο

ρως Δ^Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν π^q την ον τως Θε

ο τοκον Σε με γα λυ νο μεν

Σπίχος β'. χ^M Π

π^q Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ^π ι δου γαρ α
πο του χνυ ^π μα κα οι οι οι πασαι α

γε νε αι

△

Δ ^Π Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι 1 1 ιμ και εν δο ξο τε ε ραν Δ α συ

κρι ι τως των Σε ρα φιμ **Δ**την α δι α φθο

ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν πτην ον τως Θε

Π Ν Η
ο το κονΣε με γα λυ νο μεν
π η

Σπίχος γ'.^M τι ε ποι η σε μοι με γα λει
π^P 0

α ο Δυ να τος και α γι ον το ο

νο μα αυτου^π_ρ και το ε λε ος αυ του^Δ_δ

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις

αυ τον

Δ
Δ

Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι μ και εν δο ζο τε ε ραν Δ α συγ

κρι ι τως των Σε ρα φιμ Δ Την α δι α φιο

ρως Δ Θε ον Λο γον τε κου σαν π Την ον τως Θε

ο τοκον Σε με γα λυ νομεν π

Σπίχος Δ^M π Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο

νι αυ του π δι ε σκορ πι σεν π υ πε ρη

φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των Δ

Δ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

βι ι ι μι και εν δο ζο τε ε ραν ^Δ α συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φιο
 ρως ^Δ Θε ον Λο γον ^N τε κου σαν ^π την ον τως Θε
 ο τοκον ^Π Σε με γα λυ νομεν ^π
^M ^Γ

^π Σπίχος ε'. ^χ ^Γ ^Γ Καθει λε δυ να στας α πο θρονων

και υ ψω σε τα πει νους ^ν πει νων τας ε
 νε ε πλη σεν α γα θων ^ν και πλου τουν τας ε

ζα πεστει λε κε νους ^ν

^M ^Π ^ν Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^ν
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φιμ ^Μ ^Π ^ν την α δι α φιο ρως ^ν Θε ον Λο γον

τε κου σαν ^π_q την ον τως Θεο το κον Σε με γα λυ
^N ^P
 νο μεν ^π_q

Σπίχος στ'. ^π_q Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε εους ^π_q κα
 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η
 μων ^π τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του
 ε ως αι ω νος ^π

την ^M ^P Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^π
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φιμ ^M ^P την α δι α φθι ρως ^π Θε ον Λο γον
 τε κου σαν ^π_q την ον τως Θεο το κον Σε με γα λυ

Εἴτα ψάλλεται ἡ θ' ὁδὴ τῶν Καταβασιῶν.

νο μεν

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι
μι ω τε ε ραν Δκαι εν δο ζο τε ε ραν Η

των α νω στρα τευ μα α α των

Μυ στη ρι ον ζε νον π ο ρω ω και
πα ρα δο ζον π ου ρα νον το Σπη λαι ον

Φρο νον Δ Χε ρου βι κον την Παρ Φε νον π την
φα ατ νην χω ρι ι ον π εν ω ω α νε

κλι Φη ο α χω ρη τος Χρι στος ο Θε
ος Δ ον α νυ μνουν τες με γα α λυ υ νο ο
με ε Δ ε εν

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος β'.

Γυναικες ἀκουπίσθητε.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ Ἱεράρχην ἄπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, καὶ Βασιλεῖ ὅπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἄδικον ψῆφον.

Ὦμοιον.

Μεγάλως σε ἐδόξασεν, ἐν θαύμασιν ὁ Κύριος, καὶ ζῶντα καὶ μετὰ τέλος, Νικόλαε Ἱεράρχα· τὶς γὰρ ἐξ ὅλης πίστεως, μόνον ἐπεκαλέσατο, τὸ ἄγιόν σου ὄνομα, καὶ οὐκ εὐθὺς εἰσηκούσθη, θερμὸν προστάτην εύρων σε;

Θεοτοκίον.

Сοφίαν ἐνυπόστατον, καὶ λόγον ὑπερούσιον, καὶ ἰατρὸν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν τεκοῦσα Παρθένε, τὰ ἔλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον, ὁ β' χορός τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἡχος Λα

να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε πει
υ υ μνοςτω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

Σπιχηρὰ Προσόμοια πῦ Ἀγίου.

Ἵχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταχμάτων.

νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του Δι αι νει τε αυ τον κα τα
το πληθος της με γαλω συ νης αυ του Δι

Τῆς Ἔκκλησίας τὰ ἄνθη, περιϊπτάμενος, ώς
νεοττὸς τῆς ἄνω, καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, Νικόλαε
τρισμάκαρ, κράζεις ἀεί, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ
πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος Δι αι νει τε αυ τον Δι εν ψαλ τη ρι ω και

κι θα α ρα

Δ
Δ

Της ιερᾶς διπλοῖδος, τὴν ὡραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, Πάτερ θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ιερουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ιερουργέ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

χ̄ — | — — — — | — — — | — — —
π̄ θ̄ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

χ̄ — χ̄ — — — — | — — — | — — —
χο ρω Δ̄ αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ

γα α νω

Δ
Δ

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη, περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἀγιε ἀγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζώων ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις Ιερώτατε.

χ̄ — | — — — — | — — — | — — —
π̄ θ̄ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις Δ̄ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

α λα λαγμου ^χ_Δ πασαπνοη αι νε σατωτον

Κυ ρι ον

‘**Ω**ς ἐν ὀνείρῳ ἐπέστης, τῷ εὔσεβεῖ Βασιλεῖ,
καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ, ἐκ θανάτου ἐρρύσω,
πρέσβευε ἀπαύστως, ὅπως καὶ νῦν, ταῖς εὐχαῖς
σου ὥσθείημεν, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ
όδυνῶν, οἵ ἀξίως εὐφημοῦντές σε.

Δόξα τῷ Ἱεράρχῳ,
παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Ὕψος πάντα Πα

^π
π θ ο ο ο ο ο ζα α Πα α τρι ι ι ι
και αι γι ω ω ^χ και Α γι ι ι ω Πνε

ευ μα α α τι ^π
^π
π Σα αλ πι ι ι ι ι σω ω ω ω μεν
εν σα αλ πι γι ι ι α σμα α α τω ων ^π σκιρ
τη σω μεν ε ορ τι ι α και χο ρευ σω μεν α
γα αλ λο ο ο με ε ε ε νοι ^χ τη ε τη
σι ω πα νη η γυ υ υ ρει του ου θε ε ο
φο ο ο ο ο ρου ου Πα α α τρος ^π Βα

σι λεις και Αρ χο ον τες συν τρε χε ε ε
^π

τωω ω ωσαν ^χκαιτον δι ο νειρου φρικτης ε
 πι ι σταα σι ι ας ^Δ Βα σι λε ε α πει
 θοοντα α ναι τι ους κρατου με νου ους τρεις
 α πο λυ σαι στρα τη λα τας α α νυ υ
 μνει ει ει ει ει τωω ω ωσαν ^π Ποι με νες
 και Δι δα σκα α λοι ^χ τον του κα λου ου Ποι οι
 με ε νος ^Δ ο μο ζη λο ον Ποιοι με ε να ^Δ
 συ νελ θον τες ε ευ φη η μη η η η η
 σωω ω ω μεν ^π οι εν νο σοις το ο ον ι
 ι α ατρον ^χ οι εν κιν δυ νοις το ον ρυ υ
 στην ^Δ οι α μαρτωω λοι οι οι το ον προ

Ιω Τραπέζη τούτην πάσην
 σταα α α την ^π_q οι πε νη τες τον θη η σα
 αυ ρον ^χ_q οι εν θλι ψε ε σι ι ι τη ην πα
 ρα α μυ θι ι ι αν ^π_q τον συ νο δι την
 οι ο ο δοι οι οι ποο ο ο ο ροι ^χ_q οι εν θα
 λα α ασ ση η τον κυ υ βερ νη η η την ^π_q
 οι παν τες τον παν τα χου θερ μω ως προ φθα
 α α νοο ο ον τα ^χ_q με γιστον I ι ε
 ε ρα αρ χην εγ κω μι α α ζο ο ον τες
 ου ου τω ως ει ει πω ω ω μεν ^π_q πα να
 γι ε Ni κο ο ο λα α α α ε ^χ_q προ
 ο ο ο ο ο ο φθα α α προ ο φθα α

σο ο ο ο ο ο ον χ
 ξε λου η μα ας της ε νε εστω ω ω ση
 ης α να α αγκης π και σωσον τη ην ποι οι
 μνη η ην σουταις ι ι κε σι ιαιςσου Δ Δ

Ἅγιος Ἰωάννης Πατέρας

καὶ νῦν καὶ αἱ εἱς οὓς καὶ εἰς τοὺς αἱ ω
ναὶ τῶν αἱ ωνῶν αἱ μην

¶
χ ḥ Μα κα ρι ζο μεν σε ḥ Θε ο το κε Παρ
π ε νε ḥ και δο ξα ζο μεν σε ḥ οι πι στοι
κα τα χρε ε ος ḥ την πο ο ο λιν την α σει
στον το τει ει χος το αρ ρη κτον την αρ ρα
γη η προστα σι ι αν ḥ και κα τα φυ γη η
+ ρ χ ρ ρ
των ψ χων η μων

Δοξολογία εἰς ἥχον πλ. α'. Ἐπιλογές.

Ὕχος λαῷ Πα—^ο—

χ ^K
χ ^q Δοξασοιτω δειξαντι το φως δοξα εν υ
ψι ιστοις Θε ω ν και ε πι γης ει ρη η
νη εν ανθρωποις ενδο κι α ^x
χ ^q

χ ^K
χ ^q Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσκυ
νου μεν σε δοξο λο γου μεν σε ν ευ χα ρι
στου μεν Σοι δι α την μεγα α λην σου δο
ξαν ^x
χ ^q

χ ^K
χ ^q Κυρι ε Βα σι λευ ν ε που ρα νι ε Θε
ε Πατερ παντο κρα α τορ ν Κυρι ε Γι ε
μονο γε νες Ι η σου Χριστε και Α γι ον

Πνευμα

χ
q

K

χ q Κυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο γι ο ος του Πατρος ι ο αι αι ρων την α

μαρτι ι αν του κοσμου ρ ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας αμαρτι ι ας του κοσμου ρ

K

χ q Προσδεξαι την δε η σιν η μων ι ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πατρος και ε

λε η σονη μας

χ
q

K

χ q Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ

ει μο νος Κυ ρι ος ι η σους Χριστος εις

δο ο ζαν Θε ου Πατρος α μην

χ
q

κ
 χ^q Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
 σε ν^y και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον
 αι ω ω να ν^y και εις τον αι ω να του αι ω
 νος χ^q

κ
 χ^q Κα τα ξι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με
 ρα ταυ τη ν^y α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι
 η μας χ^q

Δ^Δ
 χ^q Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
 πα τε ε ρων η μων ν^y και αι νε το ον και
 δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους
 αι ω νας α μην χ^q

χ^q Φενοι το Κυρι ε το ε λε ος σου εφ
 η μας ν^v κα θαπερ ηλ πι ι ι σα μεν ε
 πι σε χ^q
 χ^q Θευ λο γη το ος ει Κυρι ε δι δα
 ξον μεταδι και ω μα τα Σου (τρίς) χ^q
 χ^q Κυρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η
 μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω
 ει πα Κυρι ε ε λε η σο ον με ν^v ι ασαι
 την ψυχην μου ου ο τι η μαρτον Σοι χ^q
 χ^q Κυρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ζο ον
 με ν^v του ποι ειν το θελη μα ασου ν^v ο τισυ ει

ει ο Θε ος μου

^χ
^q

τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισουσ Φομεθαφως

^χ
^q

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νωσκουσι Σε ^χ
^q Η γιος ο Θε ος ^{γ'}
^u Α γιος Ι

σχυ ρος ^{γ'}
^u Α γι ος α θα να τος ε λε

(τρίς)

η σον η μας ^χ
^q

^χ
^q

Δοξα Πα τρι ι και Γι ω και Α γι ω Πνευ

ματι

^χ
^q

Και νυν και α ει ^{γ'}
^u και εις τους αι ω

νας των αι ωνων α μην

^χ
^q

^K
^χ^q Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σονη μας ^χ^q

Ἄσματικόν.

^K
^χ^q Ἄ γι ι ι ος ο Θε ε ε ος ^{γ'}^η
^{γ'}^η Ἄ α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ

ρος

^χ^q Ἄ γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η
^K ^M
^η σο ο ον η η η η μα α α ας ^χ^q

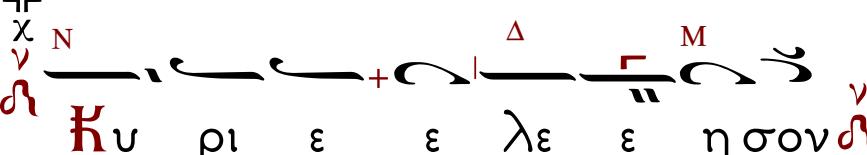
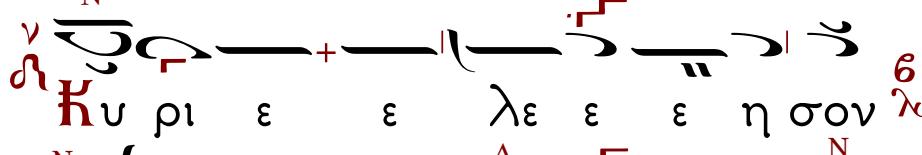
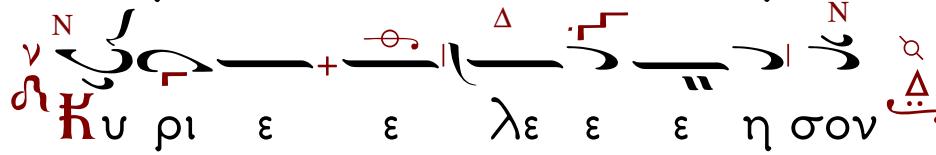
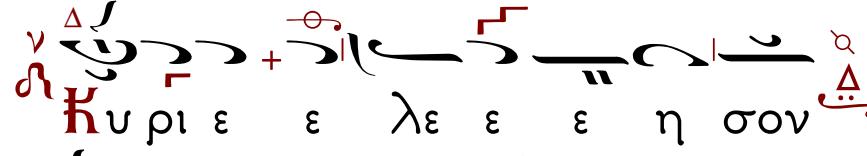
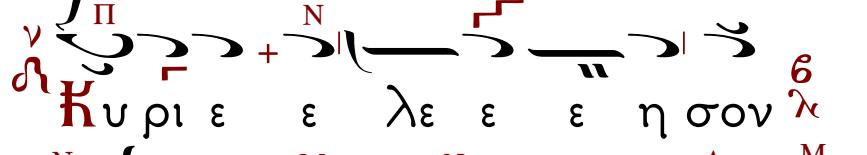
Ὕχος Ἀ Δι

κα νο να πιστεως και ει κο να πραο
 τη τος εγ κρα τει ας Δι δασκαλον α νε
 δει ζε σε τη ποι μνη σου η των πραγ μα
 των α λη θει α δι α του το εκ τη σω
 τη τα πει νωσει τα υ ψη λα τη πτω χει
 α τα πλουσι α Πατερ Ι ε ραρ χα Νι κο
 λα ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω
 θη ναι τας ψυ χας ημω ω ων

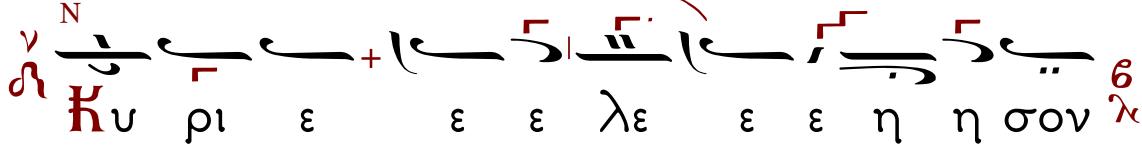
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

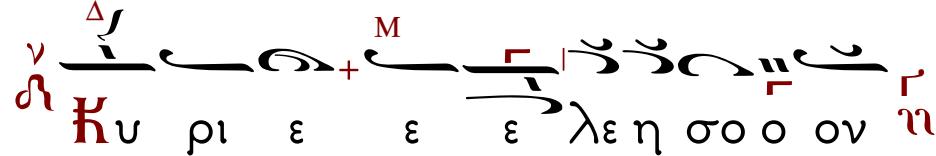
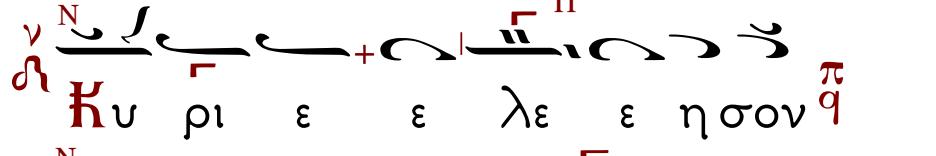
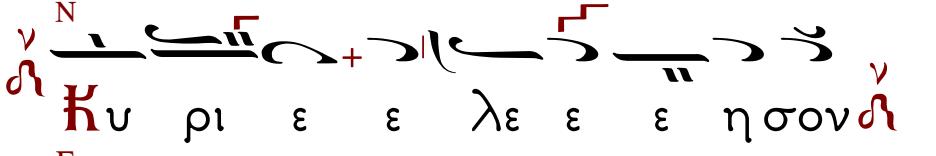
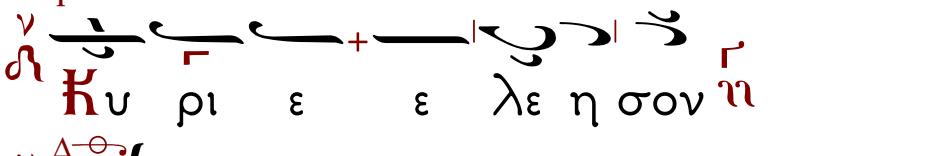
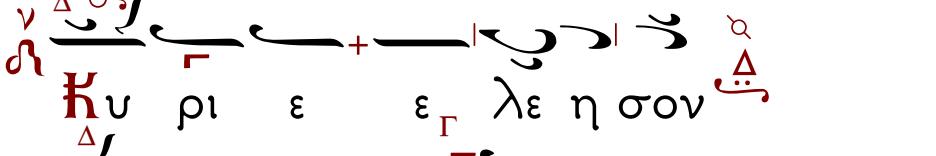
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕπατος λαὸς Νη^ρ

1.
Ἄ
κυριε ε ε λε ε ε η σον **Δ**
2.
Ἄ
κυριε ε ε λε ε ε η σον **λ**
3.
Ἄ
κυριε ε ε λε ε ε η σον **N Δ**
4.
Ἄ
κυριε ε ε λε ε ε η σον **Δ**
5.
Ἄ
κυριε ε ε λε ε ε η σον **λ**
6.
Ἄ
κυριε ε ε λε ε ε ε η σον **Δ M**

ΕΤΕΡΑ.

1.
Ἄ
κυριε ε ε λε ε ε η η σον **Δ**
2.
Ἄ
κυριε ε ε ε λε ε ε η η σον **λ**
3.
Ἄ
κυριε ε ε λε η η σον **Δ**

4. γ Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον ή
5. γ Κυ ρι ε ε λε ε ησον π
6. γ Κυ ρι ε ε λε ε ε ησον δι
7. γ Κυ ρι ε ε λε η σον ή
8. γ Κυ ρι ε ε Γ λε η σον Δ
9. γ Κυ ρι ε ε λε η σον ή
10. γ Κυ ρι ε ε λε ε ησον π
11. γ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον δι
12. γ Κοι Κυ ρι ε δι

Ἄντιφωνον α'.

Ὕχος Δι

Γ
μη η ην

Σπίχ. α' Μ
Ἐυ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ
και παν τα τα εν τος μου Δ το

ο νομα το Α γιον αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας

6

Σπίχ. β' Μ
Ἐυ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ
και μη ε πι λαν θα νου Δ πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Δ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Σπίχ. γ! Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σπόζει

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Σπίχ. δ! Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Δ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

6

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις της Θεοῦ ο το οκου **Σω**
 τερ σωσον η μα α ας
 Ἀνπίφωνον β'.

Ἀ μη η ην
 Σπίχ. α! Ἀι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον ἀι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου
 φαλ λω τω Θε ω μου ε ως υ παρ χω

Ϲ ω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 φαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Σπίχ. β! **Μ**α κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θιος αυ του ^Δ η ελ πις
 αυ του ου ^χ ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ

^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ
 ψαλλοντας οι αλ λη λου : α ^Δ

Σπίχ. γ! ^χ ^M ^Δ ^Δ ^Δ
 Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην ^Δ την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ος ^Δ

ψαλλονταςσοι αλ ληλου^ν i α

Δ

Σπίχ. δ!

Βασι λευ σει Κυ ρι ος εις τον

αι ω να^ν ο Θε ος σου Σι ων^χ εις γε νε

Δ

α αν και γε νε αν

ω σον η μα ας γι ε Θε ου^ν ο εν

B

Α γι i i οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

Δ

ψαλλονταςσοι αλ ληλου^ν i α

Δ

δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι

Δ

ω Πνευμα τι

και νυν και α ει και εις τους αι αι

Δ

ω νας των αι αι ω νων α μην

Μ Δ
 Ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρ χων
 Μ
 6 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 Β
 τε ραν σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι
 Ζ εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως ε
 Μ
 ναν θρω πη σας Δ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Δ
 ο Θε ος Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 Χ
 ει εις ων Δ της Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 Ζ
 γι ω Πνευματι Δ σωσον η μα α ας Δ

Τό γ' ἀντίφωνον. Ἡχος ἡ Δι

Στίχ. Στίχος της Εκκλησίας
Τι μι ος ε ναν τι ον Κυρίου

ο θανάτος του Οσίου ου αυτου
Μ Β Μ

Κανο να πιστεως και ει κο να πραο

τη τος εγ κρα τει ας Δι δασκαλον α νε

δει ξε σε τη ποι μνη σου η των πραγμα

των αληθει α δι α του το εκ τη σω

τη τα πει νωσει τα υψη λα τη πτωχει

α τα πλουσι α πατερ Ι ε ραρχα Νικο

λα ε πρεσβευ ε Χριστω τω Θεω ω σω

θη ναι τας ψυχας η μω ω ων

Εἰσοδικόν. Ἡχος Δι^θ

Χ ^M Δε ^Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω ^Δ Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν α γι οις
 θαυ μα στος ^Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου
 ι α ^Δ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου Νικολάου.

Δ ^M Κα νο να πιστεως και ει κο να πραο
Δ

τη τος ⁶ εγ κρα τει ας Δι δασκαλον α νε
Δ δει ξε σε τη ποι μνη σου ^A η των πραγ μα
Δ των α λη θει α ⁶ δι α του το εκ τη σω
Δ τη τα πει νωσει τα υ ψη λα ^A τη πτω χει
Δ α τα πλου σι α ⁶ Πα τερ I ε ραρ χα Ni κο
Δ λα ε ^A πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^A σω
B θη ναι τας ψυ χας η μωων ⁶

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΕΩΡΤΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
Ὕψης τοῦ Γα

ῥ Η Παρ θε νος ση η με ρον ῥ τον προ
 αι ω νι ον Λοο ο γον Δ εν Σπη λαι ω ε
 ερχεται ῥ α πο τε κειν α πορ ρη η η τως Δ
 χορευ ε η οι κου με ε ε νη α κου τι
 σθιει ει ει σα Δ δο ο ζασον ῥ με τα Αγ γε
 λων και των Ποι με ε ε νων Δ βου λη θεν τα
 ε ποφθη η ναι ῥ παι δι ον νε ον Δ τον προ
 αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΆΓΙΟΥ

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν δσίων αὐτοῦ.

Στίχ. **Τ**ί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέν ἡμῖν;

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα. **13:17-21**

Ἄδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἥγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἷματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον

ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. (γ') **Ὕχος α'.**

Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. “**Ο**τι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών,
ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐσυτῷ.

Εἰς Μνημόσυνον.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἡχος Πα

Ἐκτασις. $\frac{q}{x} - \frac{\pi}{q}$

ω ω ω ω ω ω π^ρ ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω η αι ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω Δ^μ ω ω ω ω ω ω
 ω ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω
 ω νι ι ι ο ον ζ ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε Δ^Δ ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε Δ^Δ ε ε ε ε ε ε
 ε ξ^χ ε ε ε ε ε ε δι ι ι ι και
 αι αι ο ο ο ο ος ξ^χ αλ λη λου ου
 ου ι ι ι α α α α α α α α
 α π^ρ

Τῇ ΣΤ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
† Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου,
Ἄρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Εἰς τὰ Δίπτυχα

Ψάλλεται τὸ κάτωθι Μεγαλυνάριον

Ὕψης Δι

Ὥρ φα νων προστα α α την σε και
αι χη η η ρων πει νω ωωω ω ω ων
τω ωων τροο φε ε α πε νο με νων
τε πλου ου τι ι ιστην αιχ μα λω ω
τωω ωων ρυ υ υ υ υστην πλε ο ο
ο ον τωω ων τε ε ε σω τη η ρα κε
κτη η η η με ε ε θα α α παμ μα α καρ
Σοφε Νι κο ο λα α α ε ε ε ε

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕψηλος Δί

Ἐγιδομεν τοφως τοαλη θι νου ε λα
 βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ὕψηλος Δί μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην την
 αι ω ω νι ον
 Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε ⁶ ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι ω
 σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ⁶
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α ^Δ

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ὕχος Δι

Ἄμην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εύλογούντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.